

De Duitse Benni Over zit in een rolstoel. Hij heeft Duchenne, een vorm van spierdystrofie. Door een genetische afwijking verzwakken zijn spieren. Benni heeft 's nachts een beademingsapparaat nodig en tijdens de dag gebruikt hij met zijn tong een speciale ademtechniek om meer lucht in zijn longen te krijgen. Benni houdt ook van orang-oetans en dat is de reden waarom hij nu bij ons op Borneo is. En omdat dr. Gerti Schuster mij heeft gevraagd of ik met zijn ouders en broer wilde praten, die alles voor Benni doen. De familie had vier vluchten nodig om helemaal vanuit Duitsland naar het hart van Borneo te komen.

Klaus, Benni's vader, ging vervroegd met pensioen om meer tijd met Benni door te kunnen brengen en om gezond voedsel in zijn tuin kweken. Benni zit veel op internet en ik was verbaasd van hoeveel orang-oetans verspreid over dierentuinen in de hele wereld hij de naam en hun trucjes wist. Hij zegt dat hij van orang-oetans houdt omdat ze zo interessant zijn en allerlei gekke dingen uithalen! Benni kan ook uren kijken naar de orang-oetans in Duitse dierentuinen. En hij heeft een uitgesproken mening over sommige dierentuinen en het welzijn van de orang-oetans daar!

Tijdens één van de dierentuinenbezoeken probeerde vader Klaus te doen wat Benni deed en nadat hij de orang-oetans diep in de ogen had gekeken, werd ook hij verliefd op de orang-oetan. Benni laat zijn vader op de computer zien wat er momenteel gebeurt met het leefgebied van de orang-oetans op Borneo en hij zei tegen zijn vader: "Kom op, laten we er iets aan doen!". Die uitdaging werd "Project Benni" en het was de basis voor wat de familie het "Team Benni" noemt. Dit team bestaat uit de familie van Benni, maar ook anderen zoals Zuster Marlene uit een nonnenklooster in de buurt, en de verschillende medische mensen die Benni ondersteunen. Ze zijn allemaal gek op Benni en zijn capriolen.

Hoewel Benni volledig afhankelijk is van andere mensen, maar nog wel een beetje zijn handen kan bewegen, kan hij met grote inspanning nog wel tekenen. Samen met zijn verzorgers maakte Benni de kleurrijke tekeningen die werden gebruikt in de film "[Henry rettet den Regenwald](#)". De film gaat over Henry, een door Benni geadopteerde orang-oetan in Nyaru Menteng, een project van stichting BOS die ik 25 jaar geleden heb opgericht. Toen ik de familie Over ontmoette op het vliegveld in Jakarta, gaf Benni mij deze tekening tijdens het diner. Ik durfde het bijna niet te vragen maar met een glimlach gaf hij te kennen dat ik de man de tekening was ☺

Benni heeft veel diertuinen gezien, maar zijn grootste wens was om orang-oetans in bomen in Indonesië te zien. En deze week kwam die wens uit. Maar het was niet makkelijk... Ik vond het moeilijk om te zien hoe Benni door zijn ouders in en uit de kleine vliegtuigjes met de lastige, steile ladders gedragen moest worden. Er zijn geen rolstoeltoegankelijke straalvliegtuigen in het binnenland van Borneo. Maar Benni onderging het allemaal want hij was volledig gericht op het komende avontuur en de ontmoetingen met zijn roodharige vrienden.

Landing in Palangkaraya, een week later in de reis, met het propeller vliegtuig waarbij Benni in zijn rol wordt gezet in de snoeiende hitte van Centraal Kalimantan.

We vlogen van Jakarta naar Pontianak, dat precies op de evenaar ligt. Hier moesten we overstappen op een vliegtuig naar Sintang, zo'n 450 km ten oosten van Pontianak.

Maar een regenstorm vertraagde ons vertrek aanzienlijk. Gelukkig knapte het weer op en konden we veilig naar Sintang vliegen.

Bij aankomst stonden Alexandra van het Sintang Orangutan Center en het team al te wachten om ons naar hun hotel te brengen. Marcy Cravat en haar camerateam wachtten al op ons Sintang terwijl ik Benni en zijn familie in Jakarta ontmoette. Ze zijn hier om een documentaire te maken over de bodem en mijn werk met biochar en herbebossing, dat een positieve invloed heeft op het klimaat. De eerste avond kregen we een warm welkom en een lekkere maaltijd in het Sintang Orangutan Center, dat op het terrein van stichting Kobus ligt. De directeur van die stichting, pater Jacques Maessen, stond ons al op te wachten.

De volgende dag kwamen Benni en zijn team al vroeg terug naar het centrum en liepen we langs de verschillende faciliteiten. Benni had tranen in zijn ogen toen hij Chris, zijn eerste orang-oetan zag, die slechts een paar dagen daarvoor in beslag was genomen. Ik zag hem zelf ook pas voor het eerst. Binnen een paar minuten kwam de timide orang-oetan naar ons toe en keek ons diep in de ogen, en waarschijnlijk ook in onze ziel. Daarna kon Benni zien hoe de baby's in het grote babyverblijf hun melk dronken en aan het spelen waren. En veel orang-oetans kwamen op hun beurt naar Benni kijken!

Het mooiste moment moest echter nog komen toen Benni in zijn rolstoel in de tuin van pater Jacques zat en oog in oog kwam met de door hem geopteerde Selly en Maya. Deze twee laten elkaar nooit los en als Selly, de dapperste van de twee, er af en toe in haar eentje van door gaat, schreeuwt Selly de longen uit haar lijf. De twee zijn onafscheidelijk dus Benni kon ze alleen maar vlakbij zien spelen. Maar toen kwam Boy... En Boy keek naar Benni en pakte zijn hand en keek hem diep in de ogen. En met zijn duim aaide Benni Boy's hand met stralende ogen net zichtbaar boven zijn mondkapje.

Boy was net ontslagen uit quarantaine en heeft vijf jaar bij een familie geleefd die hem zindelijk maakte, hem alleen maar menseneten gaf en hem aankleedde als een kind. Boy moet nog leren hoe hij een orang-oetan moet zijn en hij is nog erg aanhankelijk. Hij toonde dan ook geen enkele angst voor Benni en klom zelfs op zijn schoot en keek van heel dichtbij in Benni's ogen. Zijn ouders huilden en pakten elkaar vast toen ze Benni zo dolgelukkig zagen. Een levensdroom kwam uit voor deze zieke en dappere jongen. Later stal de kleine Mona zijn hart en zijn familie besloot dat ook zij voor Benni geadopteerd moest worden! Hieronder een foto van de schattige Mona die volstrekt op haar gemak op Benni's schoot zit.

Rechts: Benni Over and Mona. deze foto spreekt duizend woorden! Het was meer dan Benni had durven hopen en de vervulling van een levensdroom.

De volgende dag wachtte Benni een spectaculaire ontvangst op een middelbare school in de buurt. Benni riep uit: “Owai, dit heb ik niet geboekt!”. Er waren gedurende die week van Benni’s avontuur in het binnenland Borneo meer “Owai’s!”. Hij heeft zelfs in een speedboat gevaren en in een longhouse geslapen in een Dayakdorp dat alleen bereikbaar was via een gammele, geïmproviseerde hangbrug omdat de rivier de brug had weggespoeld.

Ik laat gewoon maar wat foto’s zien die beter dan ik kunnen vertellen wat Benni in Sintang en de omgeving deed.

Benni Over en zijn familie. Broer Florian, moeder Connie, Benni en vader Klaus. Op hun [website](#) zijn er honderden foto's over hun verbazingwekkende Borneo avonturen.

Benni heeft veel indruk op mij gemaakt. Hoewel hij aan zijn rolstoel gekluisterd is en niet erg ver opzij kan kijken, hield hij goed in de gaten wat er om hem heen gebeurde. Toen ik tijdens het avondeten hem even alleen liet vroeg hij of ik een berichtje naar mijn vrouw had gestuurd, en hij had gelijk! Niemand had dat kunnen weten of zien, maar Benni was tot die conclusie gekomen. En de verhalen over de orang-oetans in de opvangcentra in Sintang en Nyaru Menteng: hij wist meer over sommige orang-oetans dan ik! En ondanks zijn hoogtevrees liet hij zich door ons steile trappen zonder leuning opdragen en over loopplanken naar boten tillen. En de hobbelige rit van drie uur naar het oefenbos in Tembak, maakte hem ook niet uit. Respect voor Benni! En hoe hij de vele vragen van zowel schoolkinderen als volwassenen beantwoorde: kort maar briljant! Ja, Benni heeft het hart van vele Dayaks gestolen.

Pas geleden heb ik de film “The Theory of Everything” gekeken (over Stephen Hawking, red.). Ik voelde hoeveel er om kan gaan in een geest “opgesloten” in een machteloos lichaam en tot welke prestaties die geest nog in staat is. Benni lijkt daar erg op, zoveel meer dan wij van buitenaf kunnen zien en zien waartoe Team Benni in staat is! Ook bij orang-oetans gaat er veel in hun hoofd om dat wij niet kunnen zien. Maar we weten hoe altruïstisch zij kunnen zijn en hoe zij mensen kunnen vertrouwen die tot dezelfde soort behoren als die hun moeder doodmaakte. Bruggen van het hart, de ziel of de geest of hoe je het ook wilt noemen, maar daar zit de werkelijke waarde. Benni heeft bruggen gebouwd door bruggen over te steken die onneembaar leken.

Na een week in Sintang vlogen we samen naar Palangkaraya in Midden-Kalimantan waar een welkomstcomité van BOS Benni opwachtte, compleet met een film crew om zijn bezoek en zijn ontmoeting met Henry vast te leggen. Henry is de eerste orang-oetan die Benni adopteerde en tevens de hoofdfiguur in de film “[Henry saves the rainforest](#)”, een film gemaakt met Benni’s tekeningen. Na het welkomstmaal in de stad ging ik naar Nyaru Menteng. De volgende morgen deden we een ronde langs alle voorzieningen en de orang-oetans samen met Odom, met wie ik vele jaren geleden het Nyaru Menteng Center opzette.

Later in middag kwam Benni aan bij het centrum en was het tijd voor mij om afscheid te nemen van mijn nieuwe vriend en verder te reizen naar Oost-Kalimantan waar meer roodharige vrienden op mij wachten. Maar dat is een ander verhaal!

Willie Smits, Borneo, Mei 2016